

تطبیقی حقوق

قرارهای قاضی تحقیق در حقوق جزائی فرانسه

از نقطه نظر اثری که راجع به قابل احاله وارجاع بودن بر اعتراض مترتب است هیئت اتهامیه (La Chambre d' accusation) میتواند مواد اعتراضی را ملاحظه کرده و تمام نواقصیکه ملاحظه مینماید یاد داشت و احاله وارجاع نماید تا نواقص مزبور را مرتفع نماید اما اینست موضوع فقط بایستی به واردی محدود و اطلاق شود که قرار در آن باب صادر گردیده است .

۲۴ - بچه طریقی بایستی راجع به اعتراض وارد

رسیدگی شد

هیئت اتهامیه -

La Chambre des mises en accusation

فقط صالح برای رسیدگی به اعتراضاتی است که به قرار صادره قاضی تحقیق وارد است مدعی خصوصی که در اعتراض خود ذبحق شناخته نشود بایستی در مقابل متهم محکوم به خسارات وارده بشود (قانون اصول مجازات جزائی ماده ۱۳۶) خسارات مزبور بصرف دادن اعتراض غیر موجه تعلق میگیرد و در موقع رد اعتراض خود بخود بایستی رای بتأدیه آن داده شود بدون اینکه تقاضای جدیدی از طرف متهم بعمل آید از یادداشت های رئیس کل تمیز (Barris) چنین برمیآید که در نتیجه مذاکرات که منجر بصدور حکم مورخه ۶ نوامبر ۱۸۲۳ شده است هیئت دیوانعالی تمیز باتفاق چنین اظهار نظر کرده اند که مدعی خصوصی حق ندارد بر حکم صادره خسارات که بر علیه او صادر میشود اعتراض نماید

اگر هیئت اتهامیه (La Chambre d'accusation)

۲۳ آثار - اعتراض

اعتراض بقرارهای قاضی تحقیق دو اثر خواهد داشت يك اثر تعلیمی و يك اثر قابل احاله وارجاع بودن ماده ۱۳۵ قسمت ۸ قانون اصول مجازات جزائی راجع باینر تعلیمی اعتراض روشن است و هیچ تردیدی در اثر تعلیمی اعتراض باقی نمیگذارد : « متهمی که در توقیف است در همان حال باقی میماند تا اینکه راجع به اعتراض تصمیم مقتضی اتخاذ شود و در هر حال تا انقضای موعده اعتراض در توقیف خواهد ماند » مقررات مزبور در خصوص اعتراضیکه از طرف مدعی العموم ابتدائی یا مدعی خصوصی شده است نیز اجرا میشود ولی برای سرعت جریان کار و اینکه بیجهت متهم در توقیف نماند در مورد اعتراض مدعی العموم استیناف اعمال نمیگردد و این نتیجه از بند ۱۱ همان ماده ۱۳۵ بر میآید بنابراین وقتیکه قرار منع تعقیب بر له متهمیکه توقیف است صادر شده باشد مشارالیه بایستی تا روز بعد از صدور قرار در توقیف باشد و اگر مدعی خصوصی در بین باشد تا روز بعد از ابلاغ قرار بمدعی خصوصی پس از منقضی مدت مزبور اگر هیچ اعتراضی بر قرار نشد متهم آزاد خواهد شد .

معمولاً بی فائده بنظر میرسد که منتظر انقضای مدت فوق الذکر بشوند و ممکن است متهم بلافاصله آزاد شود و این در صورتیست که مدعی العموم ابتدائی نخواهد از حق اعتراض خود استفاده نموده و یا مدعی خصوصی در بین نباشد و یا اینکه اعتراض از حق خود کرده باشد

فراموش کرد رأی به خسارات وارده بدهد متهم میتواند تمیز بخواهد و اگر شفلت از خواستن تمیز نماید دیگر این حق از او فوت میشود و راه حقوقی قضیه نیز برای او مسدود میگردد.

مستی در حقوق جزائی فرانسه

قسمت اول - جرائم - مجازاتها

۱ اشخاصیکه در حال مستی دستگیر میشوند

الف - عناصر اصلی جرم

۱ - کلیات

برای اینکه مستی جرم خاصی شناخته شود بایستی واجد دو عنصر باشد:

۱ - حالت مستی بارز باشد ۲ - متهم در حالت

مستی در خیابانها یا کوچهها و یا جادهها و میدانها و کافهها و میخانهها و سایر محل های عمومی دستگیر شود. (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۱ قسمت اول)

۲ - مستی بارز

مستی بارز عبارت است از اینکه بصرف دیدن متهم اضطراب عمومی تولید شود نه اینکه عمل زشتی انجام دهد که قانوناً آن عمل جرم شناخته میشود بلکه همانطور که گفته شد صرف رؤیت متهم اضطرابی تولید میکنند که به سهولت شهود میتوانند ادای شهادت نموده و به آسانی میشود مراتب را در صورت مجلس درج نمود و مراد از عدلی که قانون ۱۸۷۳ و قانون ۱۹۱۷ جرم شناخته همین موضوع می باشد.

۳ - علنی بودن

هر شخصی و او اینکه در حال مستی بارز دستگیر شود قابل مجازات نیست مگر اینکه او را در معابر عمومی خیابانها، کوچهها، جادهها، میدانها، کافهها، میخانهها و سایر مکانهای عمومی مشاهده کرده باشد احصاء

مکانهای فوق بطور مثال بوده و از نقطه نظر حصر محل های مذکور نمیشد بلکه در هر جائی که عنوان مکان عمومی بر آن صادق باشد اطلاق میگردد. معابر عمومی نه فقط عبارت از جاهائست که در سر راه عموم و مسیر عمومی باشد بلکه در هر مکانی که عامه حق ورود داشته و با پرداخت مبلغی یا بدون پرداخت آن، بتوانند داخل شوند نیز اطلاق میشود.

ب - مجازات

۴ - جرم خلاف (مستی بارز)

اولین تکرار جرم - مستی بارز در يك محل عمومی خلاف است و جریمه آن از ۱ الی ۵ فرانک میباشد اگر در ظرف ۱۲ ماه پس از صدور رأی محکومیت جرم مذکور تکرار شود متهم به حبس که حد اکثر آن بیش از سه روز نمیشد محکوم خواهد شد (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۱) در حالتیکه تکرار جرم در يك حوزه قضائی هم اتفاق نیافتاده باشد باز - کم تکرار جرم جاری می شود.

۵ - تکرار جرم ثانی

در مورد تکرار جرم ثانی در ظرف ۱۲ ماه پس از محکومیتی که قطعی شده است متهم به محکمه جنحه فرستاده میشود و بحبس از شش روز تا یکماه و جریمه نقدی از ۱۶ الی ۳۰۰ فرانک محکوم خواهد شد (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۲ قسمت ۱) در این صورت مستی يك جرم خلافی ساده نیست و در حقیقت جنحه میشود.